

Поворотна фінансова допомога, що надається підприємцем: точка зору Нацкомфінпослуг

Поворотна фінансова безвідсоткова допомога, що надається платником єдиного податку іншій особі, – це один з наріжних каменів у відносинах податківців та спрощенців.

Так, податківці в своїх консультаціях наполягають: надання спрощенцем поворотної фінансової допомоги на постійній основі може розглядатися як фінансове посередництво. І, разом з цим, – означає втрату можливості перебування на спрощеній системі оподаткування з усіма каральними наслідками.

Що ж про ці відносини думає Нацкомфінпослуг – регулятор у сфері ринків фінансових послуг? У листі від 14.06.2019р. №13614/16-12 регулятор “відхрещується” від ФОПів.

Зокрема, ключові тези листа наступні:

1) «фінансова послуга – це операції з фінансовими активами, що здійснюються в інтересах третіх осіб за власний рахунок чи за рахунок цих осіб, а у випадках, передбачених законодавством, – і за рахунок залучених від інших осіб фінансових активів, з метою отримання прибутку або збереження реальної вартості фінансових активів»;

2) «Відповідно до абзацу п'ятого пункту 2 розділу I Положення про Державний реєстр фінансових установ, затвердженого розпорядженням Держфінпослуг від 28.08.2003 № 41, зареєстрованим в в Міністерстві юстиції України 11.09.2003 за № 797/8118, заявником є юридична особа»;

3) “Враховуючи наведене, зазначаємо, що регулювання діяльності з надання коштів у позику фізичною особою-підприємцем не відноситься до компетенції та повноважень Нацкомфінпослуг та регулюється Цивільним кодексом України”.

Текст листа Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг 13614/16-12 від 14.06.2019 (а далі і його фотокопію) подаємо нижче.

Розгорнути текст листа/згорнути

Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, розглянула Ваше звернення від 29.05.2019 № 20 (вх. від 03.06.2019 № 3 – 9059), щодо надання коштів у позику на поворотній та безоплатній основі фізичною особою-підприємцем, та в межах компетенції повідомляє.

Частиною другою статті 19 Конституції України передбачено, що органи державної влади зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Повноваження Нацкомфінпослуг визначені Законом України “Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг” (далі – Закон) та іншими законами, а також Положенням про Національну комісію, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, затвердженим Указом Президента України від 23.11.2011 № 1070.

Зазначеними законодавчими актами Нацкомфінпослуг не наділена повноваженнями щодо надання роз'яснень чинного законодавства.

Разом з тим щодо питань, порушених у листі, інформуємо про таке.

Відповідно до частини першої статті 21 Закону, державне регулювання ринків фінансових послуг щодо інших ринків фінансових послуг, ніж ринок банківських послуг; діяльність з переказу коштів та ринок цінних паперів та похідних цінних паперів (деривативів) здійснюється Нацкомфінпослуг.

Пунктом п'ятим частини першої статті 1 Закону визначено, що фінансова послуга це операції з фінансовими активами, що здійснюються в інтересах третіх осіб за власний рахунок чи за рахунок цих осіб, а у випадках, передбачених законодавством, – і за рахунок залучених від інших осіб фінансових активів, з метою отримання прибутку або збереження реальної вартості фінансових активів.

Також, частина перша статті 4 Закону містить перелік послуг, які вважаються фінансовими.

Звертаємо увагу, що відповідно до пункту 2 частини першої статті 7 Закону України “Про Ліцензування видів господарської діяльності” такий вид господарської діяльності як надання фінансових послуг (крім професійної діяльності на ринку цінних паперів) підлягає ліцензуванню.

Частиною першою статті 5 Закону передбачено, що фінансові послуги надаються фінансовими установами, а також, якщо це прямо передбачено законом, фізичними особами – підприємцями.

Щодо отримання ліцензії Нацкомфінпослуг на провадження діяльності, про яку йдеться у Вашому зверненні, зазначаємо, що відповідно до пункту 9 Ліцензійних умов провадження господарської діяльності з надання фінансових послуг (крім професійної діяльності на ринку цінних паперів), затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 07.12.2016 № 913, на дату подання заяви про отримання ліцензії здобувач ліцензії повинен бути внесений до Державного реєстру фінансових установ, що веде Нацкомфінпослуг (далі – Реєстр) (крім іншої юридичної особи, що надає фінансові послуги).

Відповідно до абзацу п'ятого пункту 2 розділу I Положення про Державний реєстр фінансових установ, затвердженого розпорядженням Держфінпослуг від 28.08.2003 № 41, зареєстрованим в в Міністерстві юстиції України 11.09.2003 за № 797/8118, заявником є юридична особа, яка подає документи для: внесення її до Реєстру для набуття статусу фінансової установи; виключення фінансової установи з Реєстру, внесення змін до Реєстру; видачі дубліката або переоформлення свідоцтва про реєстрацію фінансової установи; заміни, видачі дубліката або анулювання додатка до свідоцтва про реєстрацію фінансової установи, внесення або виключення інформації про відокремлені підрозділи до Реєстру.

Враховуючи наведене, зазначаємо, що регулювання діяльності з надання коштів у позику фізичною особою-підприємцем не відноситься до компетенції та повноважень Нацкомфінпослуг та регулюється Цивільним кодексом України.

Одночасно звертаємо увагу, що лист Нацкомфінпослуг не є нормативно-правовим актом, має інформаційний характер і не встановлює правових норм та стосується тільки суб'єкта звернення.

З повагою

Директор департаменту регулювання та нагляду за фінансовими компаніями
Нацкомфінпослуг Г. Павленко

НАЦІОНАЛЬНА КОМІСІЯ,
ЩО ЗДІЙСНЮЄ ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ У СФЕРІ
РИНКІВ ФІНАНСОВИХ ПОСЛУГ
(НАЦКОМФІНПОСЛУГ)

вул. Б. Грінченка, 3, м. Київ, 01001, тел. 234-39-46, 234-02-24, факс 235-77-51, Код ЄДРПОУ 38062828

№ _____ На № _____ від _____

Задорожній Роман Григорович

а/с 522

місто Чернівці

Чернівецька область, 58001

r.zadorozhniy@gmail.com

Про результати розгляду
звернення

Шановний Романе Григоровичу!

Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, розглянула Ваше звернення від 29.05.2019 № 20 (вх. від 03.06.2019 № 3 – 9059), щодо надання коштів у позику на поворотній та безоплатній основі фізичною особою-підприємцем, та в межах компетенції повідомляє.

Частиною другою статті 19 Конституції України передбачено, що органи державної влади зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Повноваження Нацкомфінпослуг визначені Законом України “Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг” (далі – Закон) та іншими законами, а також Положенням про Національну комісію, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, затвердженим Указом Президента України від 23.11.2011 № 1070.

Зазначеними законодавчими актами Нацкомфінпослуг не наділена повноваженнями щодо надання роз'яснень чинного законодавства.

Разом з тим щодо питань, порушених у листі, інформуємо про таке.

ДОКУМЕНТ СЕД НАЦКОМФІНПОСЛУГ АСКОД

Сертифікат 20B4E4FD0D30998C0400000062C427006E316400

Підписувач Павленко Галина Флоріанівна

Дійсний з 06.06.2018 0:00:00 по 06.06.2020 0:00:00

Нацкомфінпослуг

13614/16-12 від 14.06.2019

Відповідно до частини першої статті 21 Закону, державне регулювання ринків фінансових послуг щодо інших ринків фінансових послуг, ніж ринок банківських послуг; діяльність з переказу коштів та ринок цінних паперів та похідних цінних паперів (деривативів) здійснюється Нацкомфінпослуг.

Пунктом п'ятим частини першої статті 1 Закону визначено, що фінансова послуга це операції з фінансовими активами, що здійснюються в інтересах третіх осіб за власний рахунок чи за рахунок цих осіб, а у випадках, передбачених законодавством, - і за рахунок залучених від інших осіб фінансових активів, з метою отримання прибутку або збереження реальної вартості фінансових активів.

Також, частина перша статті 4 Закону містить перелік послуг, які вважаються фінансовими.

Звертаємо увагу, що відповідно до пункту 2 частини першої статті 7 Закону України "Про Ліцензування видів господарської діяльності" такий вид господарської діяльності як надання фінансових послуг (крім професійної діяльності на ринку цінних паперів) підлягає ліцензуванню.

Частиною першою статті 5 Закону передбачено, що фінансові послуги надаються фінансовими установами, а також, якщо це прямо передбачено законом, фізичними особами - підприємцями.

Щодо отримання ліцензії Нацкомфінпослуг на провадження діяльності, про яку йдеться у Вашому зверненні, зазначаємо, що відповідно до пункту 9 Ліцензійних умов провадження господарської діяльності з надання фінансових послуг (крім професійної діяльності на ринку цінних паперів), затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 07.12.2016 № 913, на дату подання заяви про отримання ліцензії здобувач ліцензії повинен бути внесений до Державного реєстру фінансових установ, що веде Нацкомфінпослуг (далі - Реєстр) (крім іншої юридичної особи, що надає фінансові послуги).

Відповідно до абзацу п'ятого пункту 2 розділу I Положення про Державний реєстр фінансових установ, затвердженого розпорядженням Держфінпослуг від 28.08.2003 № 41, зареєстрованим в в Міністерстві юстиції України 11.09.2003 за № 797/8118, заявником є юридична особа, яка подає документи для: внесення її до Реєстру для набуття статусу фінансової установи; виключення фінансової установи з Реєстру, внесення змін до Реєстру; видачі дубліката або переоформлення свідоцтва про реєстрацію фінансової установи; заміни, видачі дубліката або анулювання додатка до свідоцтва про реєстрацію фінансової установи, внесення або виключення інформації про відокремлені підрозділи до Реєстру.

Враховуючи наведене, зазначаємо, що регулювання діяльності з надання коштів у позику фізичною особою-підприємцем не відноситься до компетенції та повноважень Нацкомфінпослуг та регулюється Цивільним кодексом України.

Одночасно звертаємо увагу, що лист Нацкомфінпослуг не є нормативно-правовим актом, має інформаційний характер і не встановлює правових норм та стосується тільки суб'єкта звернення.

З повагою
Директор департаменту регулювання
та нагляду за фінансовими компаніями
Нацкомфінпослуг

Г. Павленко

PS

Якщо виходити зі змісту ч. 4 п. 3 Положення про Національну комісію, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг (затвердженого Указом Президента України від 23 листопада 2011 року 1070/2011), саме на **Нацкомфінпослуг** покладено функції з державного регулювання та нагляду за наданням фінансових послуг.

В нашому випадку **Нацкомфінпослуг не дійшла до висновку, що надання поворотної фінансової допомоги фізичною особою іншій особі є фінансовою послугою.**

Наголосимо – саме Нацкомфінпослуг, в межах своїх повноважень, визначених ч. 7 п.3 вищезгаданого Положення, **надає висновки про віднесення операцій до певного виду фінансових послуг.**

Звідси основне питання: якщо ж Нацкомфінпослуг вважає, що надання коштів у позику фізичною особою-підприємцем іншій особі не відноситься до компетенції та повноважень Нацкомфінпослуг, то на якій підставі ДФС відносить такі операції до фінансового посередництва?

Компанія Вікторія

**Замовте в нашій Компанії програмне забезпечення
“СОНАТА” -оптимально для подання електронної
звітності!**

Відомості про зміни індексів інфляції Ви зможете переглянути на сайті Компанії Вікторія у наведені строки, – в цій оновлення публікації, а також слідкуйте за нашими повідомленнями в стрічці новин Компанії та у мережі FaceBook

facebook

КАСОВІ АПАРАТИ: ПРОДАЖ та ОБСЛУГОВУВАННЯ

**ЦЕНТР
ПРО**

Ще раз про об'єкт оподаткування ФОП за договорами комісії на спрощеній системі оподаткування

Нерідко підприємці-спрощенці використовують у своїй діяльності договори комісії. Однак, при цьому, виникає запитання: **що являтиметься об'єктом оподаткування єдиним податком?**

Пункт 292.4 Податкового кодексу України вказує на те, що у разі надання послуг, виконання робіт за договорами доручення, комісії, транспортного експедирування або за агентськими договорами доходом є сума отриманої винагороди повіреного (агента). Разом з тим, термін «винагорода повіреного (агента)» застосовується у разі укладання договорів доручення, експедиції, агентських договорів. Комісійна винагорода дещо осторонь. В роз'ясненні ДФС від 25.10.2018р. №16629/3/ 99-99-13-01-02-14 йдеться те ж, що і в Кодексі: за договорами комісії об'єктом оподаткування є саме **«винагорода повіреного (агента)»**. У зв'язку із зазначеним, вважаємо за допустиме виключно для податкової визначеності в договорах комісії ототожнювати комісійну винагороду з винагородою повіреного (агента).

Зміст та фотокопія листа ДФС від 25.10.2018р. №16629/3/ 99-99-13-01-02-14 подаємо нижче.

Державна фіскальна служба України розглянула Ваше звернення від 01.10.2018 №12/0001435 (вх. ДФС № 3/2603 від 04.10.2018) щодо визначення обсягів доходів фізичної особи – підприємця на спрощеній системі оподаткування при здійсненні підприємницької діяльності за договорами комісії та з урахуванням фактичних обставин, викладених у зверненні, повідомляє таке. Статтею 1011 Цивільного кодексу України (далі – ЦКУ) визначено, що за договором комісії одна сторона (комісіонер) зобов’язується за дорученням другої сторони (комітента) за плату вчинити один або кілька правочинів від свого імені, але за рахунок комітента.

Комітент повинен виплатити комісіонерові плату в розмірі та порядку, встановлених у договорі комісії (п. 1 ст. 1013 ЦКУ).

Відповідно до п.п. 3 п. 291.4 ст. 291 Податкового кодексу України (далі – ПКУ) на третій групі мають право перебувати фізичні особи підприємці, які не використовують працю найманих осіб або кількість осіб, які перебувають з ними у трудових відносинах, не обмежена та юридичні особи суб’єкти господарювання будь-якої організаційно-правової форми, у яких протягом календарного року обсяг доходу не перевищує 5000000 гривень.

Доходом для фізичної особи – підприємця платника єдиного податку є дохід, отриманий протягом податкового (звітного) періоду в грошовій формі (готівковій та/або безготівковій); матеріальній або нематеріальній формі, визначеній п. 292.3 ст. 242 ПКУ. При цьому до доходу не включаються отримані такою фізичною особою пасивні доходи у вигляді процентів, дивідендів, роялті, страхові виплати і відшкодування, а також доходи, отримані від продажу рухомого та нерухомого майна, яке належить на праві власності фізичній особі та використовується в її господарській діяльності (пп. 292.1 п. 292 ПКУ). У разі надання послуг, виконання робіт за договорами доручення, комісії, транспортного експедирування або за агентськими договорами доходом є сума отриманої винагороди повіреного (агента) (п.п. 292.4 п. 292 ПКУ). Враховуючи викладене, до доходу фізичної особи – підприємця – платника єдиного податку, який здійснює діяльність у сфері комісійної торгівлі, включається сума отриманої винагороди повіреного (агента).

ДЕРЖАВНА ФІСКАЛЬНА СЛУЖБА УКРАЇНИ
(ДФС)

Львівська пл., 8, м. Київ-53, МСП 04655, тел.: (044) 272-51-59, факс: (044) 272-08-41
www.sfs.gov.ua; e-mail: kabmin_doc@sfs.gov.ua, gromada@sfs.gov.ua Код ЄДРПОУ 39292197

25.10.2018 № 16629/3/99-99-1301-02-14 На № _____ від _____

Фізичній особі – підприємцю
Р. ЗАДОРОЖНІЙ
просп. Незалежності, 114, кв. 69,
м. Чернівці, 58000

Державна фіскальна служба України розглянула Ваше звернення від 01.10.2018 № 12/0001435 (вх. ДФС № 3/2603 від 04.10.2018) щодо визначення обсягів доходів фізичної особи – підприємця на спрощеній системі оподаткування при здійсненні підприємницької діяльності за договорами комісії та з урахуванням фактичних обставин, викладених у зверненні, повідомляє таке.

Статтею 1011 Цивільного кодексу України (далі – ЦКУ) визначено, що за договором комісії одна сторона (комісіонер) зобов'язується за дорученням другої сторони (комітента) за плату вчинити один або кілька правочинів від свого імені, але за рахунок комітента.

Комітент повинен виплатити комісіонерові плату в розмірі та порядку, встановлених у договорі комісії (п. 1 ст. 1013 ЦКУ).

Відповідно до п.п. 3 п. 291.4 ст. 291 Податкового кодексу України (далі – ПКУ) на третій групі мають право перебувати фізичні особи – підприємці, які не використовують працю найманих осіб або кількість осіб, які перебувають з ними у трудових відносинах, не обмежена та юридичні особи – суб'єкти господарювання будь-якої організаційно-правової форми, у яких протягом календарного року обсяг доходу не перевищує 5000000 гривень.

Доходом для фізичної особи – підприємця платника єдиного податку є дохід, отриманий протягом податкового (звітного) періоду в грошовій формі (готівковій та/або безготівковій); матеріальній або нематеріальній формі, визначеній п. 292.3 ст. 292 ПКУ. При цьому до доходу не включаються отримані такою фізичною особою пасивні доходи у вигляді процентів, дивідендів, роялті, страхові виплати і відшкодування, а також доходи, отримані від продажу

рухомого та нерухомого майна, яке належить на праві власності фізичній особі та використовується в її господарській діяльності (п.п. 292.1 п. 292 ПКУ).

У разі надання послуг, виконання робіт за договорами доручення, комісії, транспортного експедирування або за агентськими договорами доходом є сума отриманої винагороди повіреного (агента) (п.п. 292.4 п. 292 ПКУ).

Враховуючи викладене, до доходу фізичної особи – підприємця – платника єдиного податку, який здійснює діяльність у сфері комісійної торгівлі, включається сума отриманої винагороди повіреного (агента).

В.о. заступника Голови

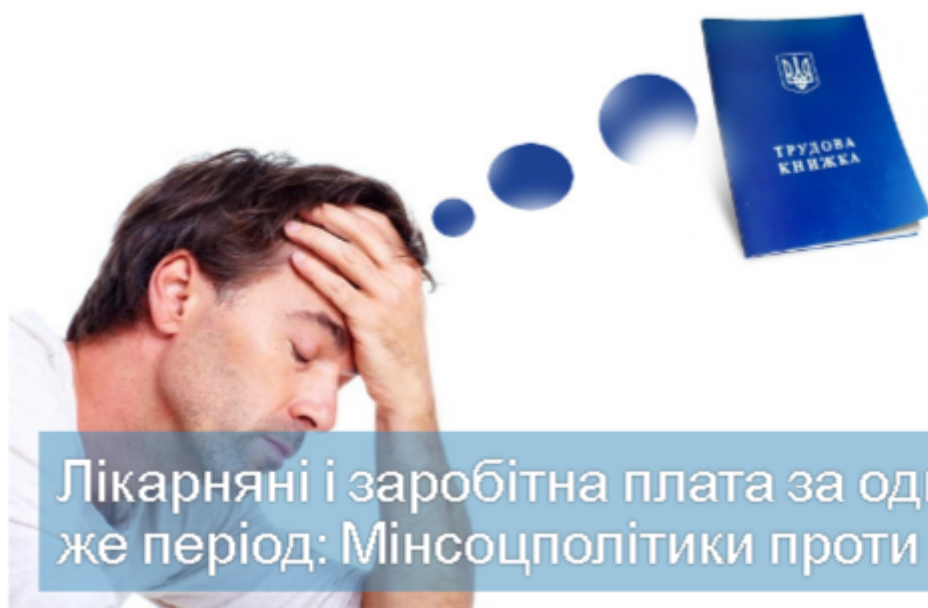

С. БАМБІЗОВ

Ольга Шибінська 272 63 63

У разі, якщо Ви потребуєте кваліфікованої юридичної підтримки, звертайтеся:

  → **Контакти** Департаменту юридичних та корпоративних послуг

Лікарняні і заробітна плата за один і той же період: Мінсоцполітики проти

 21.08.2018

 roman

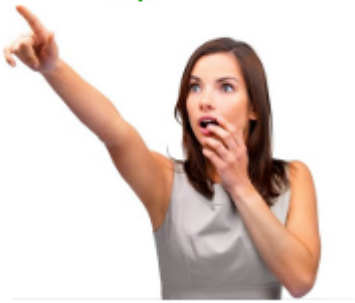
Небезпеки спрощеної системи оподаткування: переходи з групи на групу та їх наслідки

Податкове законодавство обмежує кількість можливих переходів в межах спрощеної системи оподаткування з групи на групу лише кварталними періодами. Уявімо ситуацію, коли відбувається перехід в межах одного календарного року з I або II групи на III групу спрощеної системи оподаткування. Коли слід подати звітність за період перебування на «нижчій» групі,

якщо за загальним правилом для I та II групи звітність є річною?

Вартість
обслуговування
підприємця
від 120 грн./міс.

В такому випадку, підприємці колишніх I та II груп подають декларацію у строк, встановлений для **квартального** податкового періоду: протягом 40 днів після закінчення кварталу (пп. 296.5.1, п. 296.3 ПКУ).

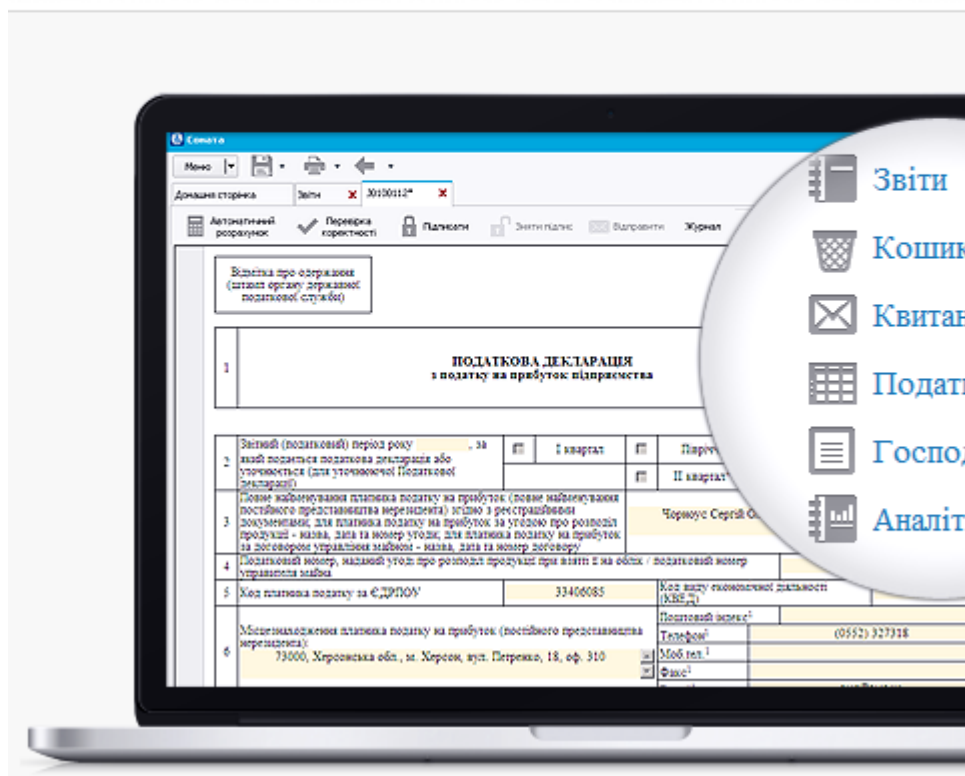
При цьому є особливість і в складанні підсумкової річної звітності. Підприємці, які змінюють групу єдиного податку на «вищу» або «нижчу» в декларації за рік заповнюють **кілька розділів для різних груп**: тієї, на котрій перебували до переходу і поточної (абз. 3 пп. 296.5.1

ПКУ).

Про особливості заповнення звітності платників єдиного податку ви зможете дізнатись у фахівців нашої компанії: контакти

Компанія Вікторія

Можливо, Вам буде цікава також публікація: Ризики підміни трудових договорів цивільно-правовими

Податкова декларація платника єдиного податку – фізичної особи – підприємця, чинна станом на 28.07.2015р.

Форма податкової декларації платника єдиного податку – фізичної особи – підприємця, затверджена наказом Міністерства фінансів України від 19 липня 2015 року №578.

Зареєстровано у Міністерстві юстиції України 07 липня 2015 року за № 799/27244.

Єдиний податок: минуле і майбутнє

Малий бізнес в Україні зачасти називають внутрішнім податковим офшором. І в цьому є своя доля правди. Слід нагадати, що особливий режим оподаткування історично виник саме як інструмент протидії кризовим явищам другої половини 90-х, – прогресуючих в цілих галузях економіки через необдуману владою політику прямого та непрямого оподаткування. Адже із запровадженням в той час правила оподаткування за першою подією, держава практично привласнила критичну частину обігових коштів суб'єктів господарювання, закриваючи можливості для реалізації будь-яких інвестиційних планів чи розвитку.

Єдиний податок став віддушиною для малого бізнесу. І не тільки для малого – досить загадати податкові експерименти, що дозволяли перейти на сплату єдиного податку підприємствам цілих галузей. Такий експеримент проводився і в Чернівецькій області для підприємств легкої та деревообробної промисловості з 1 липня 1999 до 1 липня 2001р. Це без перебільшення дозволило вижити легкій промисловості регіону. Щодо деревообробної галузі його результат був не настільки втішним. Мети не було досягнуто в основному через те, що ставка експериментального єдиного податку була зависокою для

матеріаломісткої галузі (9% – з продаж в межах України та 3% податок з експорту). Крім того, в період тотальної бартеризації, оподаткування за правилом нарахування продовжило вимивати обігові кошти.

Податкові реформи, реалізовані з того часу, представляли собою виключно політику ситуативного батога та пряника. Пріоритетом у відносинах з бізнесом була непродумана хижа поведінка втамування бюджетних апетитів.

В умовах сьогодення для малого бізнесу перебування на загальній системі означає економічне самогубство. Нормативна зарегульованість, висока вартість адміністрування, високі ризики застосування фіскальних санкцій та виведення з оперативного обороту шостої частини обігових коштів – ось що в очах малого бізнесу представляє собою загальна система оподаткування зі сплатою ПДВ та податку на прибуток. Через це актуальною стала тенденція дроблення бізнесу, що переслідує лише одну мету – не випасти з рамок спрощеного оподаткування. **Відповідь держави не забарилась – у проекті змін до ПКУ за авторством Н. Южаніної та Ко бачимо запровадження нових перешкод для роботи малого бізнесу на спрощеній системі оподаткування (унеможливлення для спрощенців здійснення ЗЕД, обмеження для провадження на спрощеній системі спільної діяльності тощо).**

До цього часу державні діячі так й не зрозуміли, що лобіювати інтереси малого бізнесу – це лобіювати економічне зростання. Замість системного аналізу наслідків різного роду податкових нововведень та реалізації кращих здобутків бачимо чергову спробу погіршити податкові правила для малого бізнесу. Це неприпустимо.

Безумовно, малий бізнес готовий працювати в системі прозорих стосунків, що дає спрощена система оподаткування. Існуючу систему слід удосконалювати: на законодавчому рівні запровадити загальне оподаткування єдиним податком юридичних осіб – для всіх без виключення підприємств з оборотом до 20

млн. грн. встановити граничний розмір податку на рівні (2% + ПДВ) або 5% з виручки; визначити, що єдиний податок утримується банком й зараховується до бюджету в момент надходження коштів на рахунок або ж сплачується єдинщиком самостійно не пізніше наступного дня у разі надходження готівкової виручки в касу. Першу та другу групу спрощеної системи оподаткування залишити в існуючому вигляді.

Що дадуть запропоновані зміни? Так, зменшиться касовий розрив виконання бюджету. Будуть усунуті фірми-прокладки в схемному ПДВ, максимально спроститься адміністрування та сплата податку. Податківцям не потрібно буде телефонувати закріпленим підприємствам та вказувати на відхилення рівня сплати податків від середнього по галузі та вимагати змінити збиткову звітність, лякати податковими перевітками. В той же час реальний бізнес отримає можливість зосередитись на притаманних, власних цілях – створенні нових робочих місць, отриманні прибутку та розвитку.

Посилання на законопроект Н.Южаніної

Роман Задорожній,
керуючий партнер Універсальної
правничо-фінансової аутсорсингової
компанії «Вікторія»